

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

คนมีบุญไม่เดือดร้อน

ก่อนจ้งหัน

เห็นพี่น้องทั้งหลายเข้าวัดเข้าวาฟังธรรมจำศีลทำบุญให้ทานอย่างนี้ เรารู้สึกวาปลื้มใจมากที่สุดทีเดียว เหมือนหนึ่งว่าพระพุทธเจ้าทุกพระองค์มองพวกเราทั้งหลายอยู่ พระพุทธเจ้าอยู่แดนแห่งความพ้นทุกข์โดยสิ้นเชิง แล้วมาเห็นพวกเราที่จมปลักอยู่ในนรกอเวจี ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง นี่เป็นไฟเผาสัตว์โลกตลอด ขึ้นไม่ค่อยมี เรามาเห็นอย่างนี้เรายิ้มแย้มแจ่มใสในจิตใจของเรา เราเป็นจริง ๆ เพราะโลกไม่มองดูสิ่งที่จะพ้นภัย มองดูแล้วคือปลานไปตามสิ่งที่จะเป็นภัยและเป็นไฟเผาตัวเองทั้งนั้น นี่ละอำนาจของกิเลสกลุ่มสัตว์โลก ท่านทั้งหลายให้ดูเอา

กลุ่มสัตว์โลกนี้กลุ่มไม่ให้อูรู้ตัวนะ กลุ่มเอจจนจมทั้งเป็น ๆ ที่เดียวขนาดนั้นละกิเลส อย่างที่เรายกตัวอย่างขึ้นมาแล้วนี้ ก็เห็นบ้านเมืองจะล่มจะจม เอาพูดเปิดออกเลยหลวงตาบัวไม่มีคำว่ากลัวว่ากลัว เอาธรรมออกพูดตามหลักความจริง ปี ๒๕๔๑ นั้นแหละบ้านเมืองของเรากำลังจะล่มจะจม มองดูที่ไหน ๆ ทั่วประเทศไทย อยู่ฝั่งแห่งความล่มจมนั้นทีเดียว เราไม่อยากจะแทบทั้งนั้น นี่ร้องโก่งขึ้นมา เอา จะช่วยได้สุดสำหรับพยายามทางด้านวัตถุ เราก็ช่วยเติมกำลังความสามารถ

คิดดูอย่างทองคำนี้ก็ได้เข้าคลังหลวงถึง ๑๑ ตัน ๓๕๐ กิโล สำหรับดอลลาร์ได้เข้าคลังหลวงเพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า เงินไทยนี้ได้เอาเข้าซื้อทองคำ ๒ พันล้าน นอกจากนั้นไหลออกทั่วประเทศไทย สำหรับทองคำร้อยทั้งร้อยไม่ให้แยกไปไหนเลยเป็นอันตราย สำหรับดอลลาร์แยกเข้าคลังหลวงและแยกออกมาช่วยเงินไทยที่ช่วยชาติอยู่แล้วนั้น ตลอดถึงเงินไทยก็ออกหมดเลย นี่เราพยายามเติมกำลังความสามารถ และประกาศก้องอย่างไม่สะทกสะท้านด้วยว่า เอา เราจะเป็นผู้นำ ทั้ง ๆ ที่เราก็จนเต็มทีแหละ แต่หัวใจไม่ได้จนนะ เติมไปด้วยเมตตาสงสาร จึงได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายคอยกระตือรือร้นมาตั้งทุกวันนี้ได้เห็นอยู่ นี่คือความดีงามของเราทั้งหลายทั่วทั้งประเทศช่วยกันอุดกันหนุนอุ้มกันขึ้น ชาติไทยของเราที่ฟื้นขึ้นมา

ทองคำเคยมีที่ไหน ตั้งแต่เราเกิดมาเรายังไม่เคยได้ยินว่า มีใครเอาทองคำเป็นกอบเป็นกำมามอบให้คลังหลวง แต่นี้ก็พี่น้องทั้งหลายทั้งประเทศโดยเราเป็นผู้นำ ได้นำทองคำเข้าสู่คลังหลวง ๑๑ ตัน ๓๕๐ กิโล นี่เข้าแล้วนะคลังหลวง ไม่เคยได้ยินก็ได้ยินได้เห็นเสียแล้ว บ้านเมืองเราจะล่มจมนะ จึงพยายามช่วยกัน จากนั้นก็อรรถธรรมประกาศสอนบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่เราไปเทศน์ในที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยในการช่วย

ชาติคราวนี้ และธรรมก็กระจายออกไป สำหรับด้านวัตถุค่อยด้อยลงไป ๆ สำหรับธรรมนี้ไม่ด้อย กระจายออกทั่วประเทศไทย เวลานี้วิทยุออกตั้ง ๙๕ สถานีทั่วประเทศไทย เสียงธรรมเข้าสู่ใจเป็นเสียงที่รุ่มเย็นเป็นสุขต่อหัวใจ ไม่ขึ้นอยู่กับความมีความจนดั่งที่โลกถือกัน ขอให้ธรรมเข้าสู่ใจเถอะ คนทุกชั้นคนจนขนาดไหนเป็นเศรษฐีขึ้นมาในหัวใจดวงนั้น ๆ นั้นแล ธรรมจึงเป็นของเลิศเลอมาก

วันนี้เห็นพี่น้องทั้งหลายหลั่งไหลเข้ามาวัดมาวามาให้ทาน การให้ทาน โลกตาบอดมันเอาความตระหนี่ถี่เหนียวเข้าไปกีดกันเอาไว้ ไม่ยอมให้เจ้าของเสียสละเลย นี่คือการความตระหนี่ มีเท่าไรกวาดต้อนเข้ามา ๆ ตายแล้วเป็นกองกระดูกเหมือนโลกทั่วไปก็ ตาม ขอให้ได้กวาดต้อนเข้ามา ได้ยินแต่ชื่อว่าเป็นเศรษฐีมีเงินทองเท่านั้นเท่านี้ก็พอ นี่ก็เลส ส่วนธรรมดึงออก อันนี้เป็นส่วนอาศัยอยู่ในโลก ส่วนที่จะไปโลกหน้าโลกไหน สำคัญอยู่ที่บุญที่กุศล เสียสละไปมากน้อยเพียงไร นั่นละความเสียสละเข้ามาสู่ใจของเรา เป็นมหาเศรษฐีธรรม มหาเศรษฐีบุญ เข้าสู่ใจ ๆ ตายแล้วดีดีฝังเลย

คนมีบุญไม่เดือดร้อน ไม่เดือดร้อนจริงๆ เอา เปิดให้ฟังเสียวันนี้ เราปฏิบัติธรรมมานับวชมานี้ได้ ๗๔ พรรษา สำหรับปีนั้น ๗๓ ปีเต็ม ๗๔ อย่าง เราก็พยายามชวนชวหายหาความดีงามตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ตะเกียกตะกาย เป็นตายยอมรับบูชาพระพุทธเจ้าทั้งนั้น ๆ ด้วยการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ธรรมะที่ปรากฏตั้งแต่วันบวชมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้เราพอทุกอย่างแล้ว นี่ละสร้างชาติ เราไม่ได้เป็นเศรษฐีอะไรละ ก็เป็นอย่างที่เห็นนี่ วันนี้เปิดให้ท่านทั้งหลายฟังเสียบ้างว่า บุญเป็นยังไง บาปเป็นยังไง ธรรมเป็นยังไง โลกกิเลสเป็นยังไง

พระพุทธเจ้าองค์ศาสดาที่เรียกว่าองค์เอกสอนโลก เราดำเนินตามนั้น หัวใจดวงนี้เรียกว่าเป็นเศรษฐีธรรมแล้วในหัวใจดวงนี้ ดวงของเราเองนี่ละที่ปฏิบัติเต็มเม็ดเต็มหน่วย เอา ใครจะว่าเราอดอดตรึมนุสสรธรรม พวกนี้พวกปากอมขี้ ปากอมธรรมคือเรากำลังพูดอยู่เวลานี้ เราปฏิบัติตามธรรมได้ผลเป็นที่พอใจ จากการปฏิบัติตะเกียกตะกาย แทะล้บแทบตาย จะเข้าขั้นสลบ ๆ อยู่ในป่าในเขาไม่มีใครทราบ นั่นละคือตัดดวงเอาความดีงามทั้งหลาย จนกระทั่งถึงขั้นเป็นที่พอใจ

เราพอใจจริง ๆ เราไม่หวังอะไรในโลกอันนี้ ปล่อยโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือเลย ในใจ เหลือแต่ความว่างเปล่า สุญญโต โลก อเวกขสุสุ ว่างเปล่าไปหมด ขึ้นชื่อว่ากองทุกข์ไม่มีในหัวใจเลย ไม่มีหัวใจใดที่จะว่างยิ่งกว่าหัวใจพระพุทธเจ้าหัวใจพระอรหันต์ และความสุกก็เป็นบรมสุข นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าโกหกโลกเธอ เราเป็นผู้ปฏิบัติธรรม นำมาแสดงให้ท่านทั้งหลายอยู่นี้มาโกหกท่านทั้งหลายเธอ เอา พิจารณานะ ให้พากันชวนชวหายคุณงามความดี อย่าไปเชื่อตั้งแต่กิเลสความตระหนี่ถี่เหนียว ความเห็นแก่ตัว

เห็นแก่ได้ เห็นแก่เอา รีดไถทุกแง่ทุกมุม ตายแล้วก็มีแต่กองกระดูก ไม่เห็นมีอะไรติดเนื้อติดตัวเลย ให้เอาบุญติดตัวนะ อย่างที่เห็นพี่น้องทั้งหลายเข้ามาในวัดในวา หนึ่ง การให้ทานมาพร้อมแล้ว สอง รักษาศีลรักษารธรรม ฟังธรรมซึ่งเป็นธรรมชาติที่เลิศเลอเข้าสู่ใจๆ กลับไปบ้านชุ่มเย็น เราพอใจเราเห็นอย่างนี้แล้ว ให้ท่านทั้งหลายอุทิศสำหรับพยายาม

โลกเวลานี้หันหน้าเข้าสู่รอกเวจี ด้วยความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาไม่มี เมืองพอ ไหลกันลงๆ ที่จะไปสู่แดนสวรรค์นิพพานมองแทบไม่เห็น มีแต่จะไหลลงนรกๆ มองดูที่ไหนๆ มีตั้งแต่มันปั่นลงนรกๆ แม้ที่สุดไต่ติดกับไอ้ขอดมันอยู่ในกรงนั้น มันก็จะปั่นลงนรก เจ้าของลากมันขึ้นมันก็จะปั่นลงนรก ร้องแหย้งๆ อยู่ในนั้น ไปดูเอาซิ มันรู้ประสีประสาอะไร มันก็เดินตามประสาของมัน แต่อันหนึ่งมันมีฝ้ายต่ำอยู่ข้างใน คือจิตใจกับกิเลสที่อยู่ข้างใน มันก็เดินไปตามประสา แต่ธรรมจับดูซิ

ธรรมไม่ได้คุ้มกับสิ่งใด ดูให้ทราบทั้งสภาพของสัตว์ของบุคคล จิตใจไปทางไหน ไปสูงหรือไปต่ำ เอามาซึ่งกันดู โลกเวลานี้จิตใจต่ำมากที่เดียวแทบจะไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว ให้พี่น้องพุทธศาสนชนขึ้นที่ใจท่านทั้งหลายนะ อย่าสร้างวัดเป็นส้วมเป็นถ่านไว้ให้พระให้เณรที่ปฏิบัติตัวแบบเหลวแหลกแหวกแนว ให้เป็นมูตรเป็นคูถเต็มอยู่ในวัด กลายเป็นว่าวัดเป็นส้วมเป็นถ่าน พระเณรเป็นมูตรเป็นคูถ อย่าให้เห็นอย่างนี้ พระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอกจำลือมาสามแดนโลกธาตุ ให้ดูตรงนั้น ให้พยายามกัน อย่าให้ได้เห็น ตัวเราเองก็อย่าให้เห็นตั้งแต่ส้วมแต่ถ่านขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง ขี้ราคะตัณหา ให้เห็นเรื่องศีลเรื่องธรรมภายในจิตใจเราบ้าง จะเป็นความดีงาม ให้ท่านทั้งหลายจำเอา

เวลานี้ศาสนาพุทธเราจะเหลือแต่ชื่อในในเมืองไทยของเรา ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ผู้ตั้งดวงเอาบุญเอากุศลเอามรรคผลนิพพานมีอยู่ในพุทธศาสนา ในเมืองไทยของเรามีน้อยเมื่อไร ท่านตั้งดวงเอาตลอดเวลาความดีงาม แต่ผู้ที่จะกอบโกยเอาแต่ไฟนรกเผาเจ้าของก็เต็มบ้านเต็มเมือง ให้แยกนะ ตายแล้วจะไปนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา ไม่ได้นะไม่เกิดประโยชน์อะไร กุสลา ธมฺมา แปลว่าความเฉลียวฉลาดคัดเลือกเจ้าของสิ่งใดไม่ดีไม่งามให้แก่ใจตัดแปลงตนเองไปตั้งแต่บัดนี้ ตายแล้วใครจะมา กุสลาไม่กุสลาก็ช่างเถอะ พุดให้มันเต็มปาก

อย่างหลวงตาบ้วนนี้บอกมานานแล้ว ตายแล้วไม่จำเป็นจะต้องเอาพระมา กุสลา หลวงตาได้ กุสลา ตัวเองเต็มที่แล้วไม่มีอะไรสงสัย จะไม่เข้าสู่ภพใดชาติใดในสามแดนโลกธาตุนี้ ดัดฝั่งถึงนิพพานทั้งเป็นตั้งแต่วันกิเลสขาดสะบั้นลงจากใจ พุดให้ชัดเจน หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ เวลา ๕ ทุ่มเป็งนั้นละไฟนรกเวจีที่อยู่ในหัวใจขาดสะบั้นลงไป บรมสุขติดขึ้นแทน ตั้งแต่บัดนั้นมาเรา

ไม่มีอดีตอนาคต โลกนี้ว่างไปหมดเลย ปล่อยวางแล้วว่าง นี่คือผลแห่งการปฏิบัติธรรม ให้ท่านทั้งหลายตั้งใจปฏิบัติตามขั้นตามภูมิ ตามเพศตามวัยของตนอย่างอนใจ เห็นเขาดั้นก็ดั้น เห็นเขาตืดก็ตืดมันจมนรกทั้งเป็นเห็นใหม่เวลานี้

เดือดร้อนมากนะเมืองไทยเรา ในวงเมืองไทย ย่นเข้าไปหาวงรัฐบาล กำลังเป็นหมากัดกันແหลกกันหมดเวลานี้ เลยไม่ทราบที่ตัวไหนดี ตัวไหนแพ้ตัวไหนชนะ มันเจ็บด้วยกันทั้งสองตัวที่ว่าหมากัดกันนะ อย่าเข้าใจว่าตัวนี้แพ้ได้รับความทุกข์ ตัวนั้นชนะมีความสุข ทุกข์เหมือนกัน ดีไม่ดีผู้ชนะเป็นทุกข์มากกว่าตัวแพ้เสียอีกก็มี นี่ละเรื่องโลก ถ้าได้เข้ากัดกันแล้วก็เหมือนหมากัดกัน เจ็บทั้งสองตัว

เมืองไทยของเรารัฐบาลก็เป็นเมืองคนเป็นเมืองพุทธ ไม่ได้พิจารณากันบ้าง เทรอผิดถูกดีชั่วนะ ถึงเอาตั้งแต่วิชาหมากัดกันให้เห็นอยู่นี้ เราสลดสังเวชเราไม่อยากจะดูวิชาหมากัดกันในเมืองไทยของเราซึ่งเป็นเมืองพุทธ วันนี้พูดเพียงหอมปากหอมคอ เอาละพอ ให้พร

หลังจ้งหัน

(มาจากเวียงจันทน์ ลาว มารับรถครับ) ก็รถเอามาไว้สามเดือนแล้วนี่ ยังรอสัญญาอยู่เพียงสองวัน ถ้าเลยสองวันไปแล้วรถนี้พัง ไฟเผาหมด ก็รอได้สามเดือนกว่าแล้วยังไม่เห็นเจ้าของมาก็มีแต่เอาไฟเผาเท่านั้นเอง ทั้งจะเผารถคันนี้ ทั้งจะเสียภาษีอะไรที่ยังไม่ได้แจ้งก่อนมันก็ขัดต่อกฎหมาย จึงได้ถามกัน ตกลงที่แจ้งไว้แล้วก็เอาไปเลย อันที่มานี้ไม่ได้แจ้งก็เลยไม่ให้(สิ่งของติดรถ) ทรมานกันสักหน่อยเถอะ เราไปเวียงจันทน์ครั้งสุดท้ายวันที่ ๘ สิงหาคม นี่เอาของใส่รถคันนี้ก็แจ้งด่านแล้วไม่มีปัญหาที่จะเอาใส่ใหม่ก็ต้องได้แจ้งเขาก่อน ตกลงปุบปับอย่างนี้ก็ไม่ทัน เอาเฉพาะที่จัดไว้เรียบร้อย แจ้งเรียบร้อยแล้วเท่านั้นเอง

พี่น้องทางเวียงจันทน์ขาดแคลนมาก อย่าว่าขาดแคลนตั้งแต่เมืองไทยเราเลย พี่น้องทางเวียงจันทน์ก็ขาดแคลนมาก เพราะฉะนั้นจึงต้องหยิบทางโน้นหยิบทางนี้ไปเรื่อย ๆ ถัวเฉลี่ยกันให้พอหายใจได้ว่างั้นเถอะ เราช่วยจริงๆ โรงพยาบาลนี้เป็นอันดับหนึ่ง ทั่วประเทศไทยโรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง ไปทุกวันโรงพยาบาลเว้นแต่วันเสาร์อาทิตย์ บางทีวันเสาร์วันอาทิตย์ก็ยังไปอยู่นะไปโรงพยาบาล ไปเทให้เขาเลย ตามธรรมดาเราจะไปวันราชการ จันทรถึงศุกร์ไปโรจนั้โรจนั้ บางทีวันอาทิตย์ก็ไป เมื่อสองวันมานี้ก็ไปวันอาทิตย์ ไปเกษตรสมบูรณ์หรืออะไรจังหวัดชัยภูมิ ช่วย

นี่เราลงทะเลเบียนแล้วไซ้ไหมรถ เรียบร้อยแล้วไม่มีปัญหา แจ้งตามทะเบียนตามกฎหมายบ้านเมืองการปกครอง โลกต้องมีกฎเกณฑ์มีข้อบังคับเพื่อความมีระเบียบสวยงาม ไม่มีเรื่องมีราว ก็ต้องทำ เป็นกฎเกณฑ์ที่ถูกต้อง

เราจะกำหนดนะ พี่น้องทางเวียงจันทน์ว่างวันที่เท่าไร เดือนอะไรในพรรษานี้ ถ้าออกพรรษาแล้วเราจะยุ่งมาก คือในพรรษานี้ยังไม่ยุ่ง ยุ่งก็ยุ่งอยู่ภายในวัด ถ้าออกพรรษาแล้วยุ่งนอกวัดด้วย จะเอารถมาก็คัน กำหนดกันวันที่เท่าไรให้ทางโน้นกำหนดเอง ถ้ากำหนดวันที่เท่าไรแล้วบอกมา ทางนี้จะเตรียมพร้อมไว้ที่ศาลาใหญ่ พอมาถึงนั้นก็ขึ้นรถไปวันนั้นเลย พิจารณาเสียนะว่างวันไหนในพรรษานี้ ว่างวันไหนให้ตกลงกันเสีย เอารถใหญ่มาเลย พวกอาหารการบริโภคเราจะให้เต็มรถ ๆ ไปเลย ให้กำหนดกันเรียบร้อยเสียแล้วก็บอกมา เพื่อจะจัดของนี้ให้พอดีกัน

(วันพุธหน้าครับ ตรงกับวันที่ ๒๗ ก.ย.) เออ วันที่ ๒๗ เป็นวันนัดให้พี่น้องทางเวียงจันทน์มาเอาสิ่งของที่วัดป่าบ้านตาด เราจะเตรียมของเอาไว้ ให้เอารถคันใหญ่ ๆ มา พวกสลิปส้อพวกอะไรเอามาเถอะนะ ถ้าลงเราได้เตรียมพร้อมแล้วเดียวทางโน้นหยานะจะว่าไม่บอก มันเตรียมพร้อมเอาจริง ๆ มาวันที่ ๒๗ นะเราจะได้สิ่งของอะไรต่ออะไรมาให้เรียบร้อย (กำลังจะขอลงลงตาอยู่แต่หลวงตาเมตตาไปแล้ว) ก็นี้เป็นนักต้อย มันเคยจัดเจนเวทีมาแล้วก็ต้อยได้รวดเร็ว เออวันที่ ๒๗ นะเอารถใหญ่มาเลย พวกสลิปส้อ ๆ มา ก็คันบอกมาเลย ทางนี้จะเตรียมของไว้ให้พอ

ข้าวเจ้าข้าวเหนียวเอาพอ ๆ กัน (ข้าวเหนียวมากกว่าข้าวเจ้าครับ) เราเตรียมข้าวเหนียวข้าวเจ้า แล้วอย่างอื่น ๆ มีความจำเป็น ก็เราเคยจัดแล้ว เรากินทุกวันไม่รู้ความจำเป็นมีอย่างเธอ ทางนั้นกินเป็นเหมือนทางนี้ ทางนี้ก็กินเป็นเหมือนกันจัดให้กันมันก็ถูกต้องละซี ถ้าทางนี้ไม่เคยกินแล้วจัดมันก็ไม่ถูก เข้าใจเธอ เออวันที่ ๒๗ นะ กะวันที่ ๒๗ เราจะเตรียมของมา รถจะมาสักกี่คันให้บอกมาเลย เราจะเตรียมของทางนี้ให้เหมาะสมเลย (๑๐ ล้อ ๕ คันครับ) เออ ๑๐ ล้อ ๕ คัน วันนั้นมาเราจะเตรียมพร้อมไว้หมดที่นี้เลย

(ผ้าขาวให้ไหมครับ) ถ้ามีผ้าดำก็ให้ด้วย จะว่าอะไรเพียงผ้าขาว มาเถอะว่าอย่างนั้นเลย เราเคยส่งไปแล้วทางเวียงจันทน์ที่ไหน ๆ ทั่วประเทศไทย..ผ้าขาว อย่างน้อยมานี้รถละ หนึ่งไม้ ๆ ตลอดทั่วประเทศไทย เราไปเองก็หนึ่งไม้ ยิ่งทางนั้นจะมาด้วยแล้วทางนี้จะเตรียมพร้อมเลย..ผ้า พวกผ้าขาวผ้าไม้ วันที่ ๒๗ วันพุธ เดือนนี้ รถ ๑๐ ล้อ ๕ คัน (ถ้ารถทางนี้หาได้มากกว่าก็เอามาอีก) เออเอามา ยิ่งทราบล่วงหน้ายิ่งดี เตรียมให้พอเลย ผิงเลยเชียว เราจะเตรียมไว้ที่ศาลาใหญ่ คือของจะมาเตรียมไว้ที่ศาลาใหญ่ พอรถมาก็เข้าเทียบปั๊บ ๆ ขึ้น ๆ เลย

ไปเวียงจันทน์วันที่เท่าไรลืมาแล้ว (วันที่ ๘ สิงหาคมครับ) วันนี้นวันที่ ๒๑ กันยายน เดือนกว่า ๆ นะ (๒๗นี้ หลวงตาไม่ไปนะครับ ให้ของเฉย ๆ) วันที่ ๒๗ ให้ทางนั้นมารับของเลย คือเราไม่ไป เอาของให้ ถ้าเราจะไปเองเราก็บอกว่าเราจะไปเอง ข้ามไปเอง วัน

นั่นให้มาเอาของต่างหาก เราไปเองเราก็จะบอก ไปก็เกี่ยวกับเรื่องเครื่องมือแพทย์ ถ้าเราไปแล้วเกี่ยวกับเรื่องเครื่องมือใช้ในโรงพยาบาล เวลานี้กำลังสั่ง..ตา กำลังสั่งเวลานี้เป็นอันดับหนึ่งที่ว่าสั่งมากต่อมากเวลานี้..ตา ทางนู้นก็ตาทางนี้ก็ตาทั่วประเทศสั่ง ขอเข้ามาๆ ตกกลงให้ๆ พร้อมกับการสั่งๆ พร้อมกันเลย เวลานี้กำลังของจะตกมามากแพ่งด้วย..ตา

สั่งแล้วเวลานี้ เท่าที่ทราบเท่าไรผู้กำกับ เท่าที่ทราบบ้างแล้วที่ไหนๆ เท่าไร ว่ามาซี ที่สั่งเครื่องมือตานี้จังหวัดไหนๆ (บุรีรัมย์ ๖ ล้านบาท, เพชรบูรณ์ ๔ ล้าน, พิษณุโลก ๙ ล้าน ๕ หมื่น, อุตรดิตถ์ ๕ ล้าน ๘ แสน, เชียงใหม่ชนิดหน้อย ๘ ล้าน ๑ แสน, ลาว ๓๐ ล้าน) นี่ไปสองหน หนแรก ๑๖ ล้าน หนที่สอง ๑๔ ล้าน ที่จะติดตามไปอีกยังไม่แน่นอน เวลานี้กำลังสั่งมากอย่างนี้พี่น้องทั้งหลายดูเอา ที่ไหนมันก็จำเป็นทั่วหน้ากันหมด อันนี้ก็ช่วยทางเวียงจันทน์เรา เวียงจันทน์ก็ครอบคลุมทั่วประเทศลาวจะว่าไง ลงในจุดกลางปั๊บแล้วกระจายทั่วประเทศลาว

ส่วนเมืองไทยเรานี้เราก็กะไว้เป็นระยะๆ เช่นอย่างบุรีรัมย์ เพชรบูรณ์ กะระยะห่างกันเท่านั้นๆ เครื่องมือตา คนไทยทางตานี้จะมาย่านนั้นมานี้พอดีๆ ไม่วไกลเกินไป เราคิดอย่างนั้นนะ บุรีรัมย์ ๖ ล้าน เพชรบูรณ์ ๔ ล้าน พิษณุโลกอะไรๆ ไปตามนั้นละเป็นระยะๆ กำลังสั่งเดี๋ยวนี้ ตกมาเรื่อยๆ สั่งเรื่อยๆ (สองรายสุดท้ายจังหวัดหนองบัวลำภู กับโรงพยาบาลพระอาจารย์ฝั้นเครื่องมือตาเหมือนกัน) แล้วเป็นเท่าไร (หนองบัวลำภูสี่ล้านสามแสนห้าหมื่น อาจารย์ฝั้นสี่ล้านเก้าแสน) อย่างนี้ละแทรกปั๊บๆ เข้ามา

ที่เวียงจันทน์ยังไม่อยู่ในโครงการเรา แต่จะเข้าเป็นโครงการ ยังไม่เป็นโครงการ เชียงใหม่โดนมาก่อนแล้วมาขาดไปเสีย ๘ ล้าน ๑ แสน เรายังโมโหอยู่ เราจะเอาหมอวิเชียรเมืองอุดรมาฆ่าเราโมโห สายมาจากหมอวิเชียรลูกศิษย์หมอตตา เราช่วยนี้แล้วคงเห็นทำดีแล้วเลยสะกิดเพื่อน แล้วเพื่อนทางเชียงใหม่มาหาเรา พาดไปเสีย ๘ ล้าน ๑ แสน เรายังจะเอาหมอวิเชียรมาฆ่าเดี๋ยวนี้ เรายังไม่หายโมโห พอคนนี้ได้ปั๊บๆ มันก็บอกกันๆ เชียงใหม่อยู่นอกโครงการพาดก่อนแล้ว เอาไปกินก่อนแล้ว

เวลานี้เรากำลังเร่งทางตา เรากำลังเร่งทางตาให้มากที่สุดทีเดียว คนตาบอดมีความหมายอะไร นั่งอยู่เต็มศาลานี้ไม่มีความหมายนะ ลงตาบอดเสียอย่างเดียวไม่มีความหมาย นี่ละเรารู้จุดนี้เป็นสำคัญ พอตื่นขึ้นมามองแล้วดูแล้วๆ ให้เห็นทุกสิ่งทุกอย่าง งอแงเปลี่ยเสียแข่งเสียขาไปไม่ได้นั่งรถเขาไปตามันเห็นหมด ถ้าตาบอดเสียอย่างเดียวเอาขึ้นสวรรค์ชั้นพรหมก็เป็นสวรรค์ชั้นพรหมตาบอด เข้าใจไหม ไม่มีค่า สวรรค์ชั้นพรหมที่มีค่ามากที่สุดเลยมีแต่คนตาบอดไปอยู่นั้น ใครจะอยากไป ใครจะไปสวรรค์

ชั้นพรหมต้องตาบอดเสียก่อนค่อยไป ใครจะอยากไป ต้องยกข้อเปรียบเทียบกันอย่างนั้นซี

เราเห็นจำเป็นอย่างนี้ กำลังหนักทางตา ไม่ว่าจะกว้างว่าแคบที่ไหนกระจายไปหมด ทางไหนขอมาเอาให้ๆ เงินมีหรือไม่มีก็ไม่ทราบละ หากเอาอยู่อย่างนั้นไม่ถอย แต่เดชะนะมันก็มาเรื่อยนะเงิน เงินเราไม่มี แบบตลอดๆ อย่างนี้ มีเท่าไรออกหมดๆ เพราะความเมตตาปิดออกหมดเลย ไม่มีเหลือ วัดป่าบ้านตาดนี้ถ้าหากว่าจะเก็บเราไม่ยาก พูดได้ว่าพันล้านนี่นะ หมื่นล้านขึ้นไปเงินวัดนี่นะถ้าเก็บ แต่นี่ไม่มี เปิดอย่างนี้ตลอด มีเท่าไรออก ความเมตตาปิดออกๆ หมด บางที่ติดหนี้ก็มี มันเคยมีหลวงตาติดหนี้เขามีนะ ส่วนมากโรงพยาบาล

คือเครื่องมืออย่างนั้นๆ มา จำเป็นอย่างนั้นๆ เราดูความจำเป็นของเครื่องมือกับเงินที่เราไม่พอทำยังไง สุดท้ายอันนี้มีน้ำหนักเท่าเครื่องมือ เอ้าๆ สั่งเลยติดเลย อย่างนั้นละติดหนี้ ที่อื่นไม่ติดนะ แต่โรงพยาบาลนี้ติดบ่อย ติดอย่างที่ว่านี่ละ คือมาด้วยความจำเป็น เครื่องมือเครื่องนั้นจำเป็นอย่างนั้นๆ เราก็มาค้ำค้ำค้ำค้ำแล้วเงินเราก็ไม่พอด้วยแล้วทำไง เอ้า เอาเลย ติด อย่างนั้นละ

เราไม่มีอะไรกับโลก พูดซัดๆ เลย พูดให้โลกฟังอย่างนี้ละ แต่เราไม่มีอะไรกับโลก พอพูดบ๊อบหายเงียบๆ เขาจะไปขี้ข้ายกันละ เอ๊ะ ทำไมท่านว่าอย่างนั้นทำไมว่าอย่างนี้ พวกบ้าเราก็อ้อเราเฉย พอพูดแล้วหายไปเลยๆ อย่างที่ว่าตั้มยำหมา อย่าด่วนไปพวกนี้ รอกินตั้มยำหมาเสียก่อน ใครพูดที่ไหน เราพูดได้สบาย เขาจะเอาไปขี้ข้ายกันละ เราเฉย เข้าใจหรือเปล่า เราพูดแล้วเฉย แบบไหนก็เหมือนกันหมด ไม่ว่าพูดหนักพูดเบา พูดแล้วหายเงียบๆ ไปเลย เพราะพูดเป็นประโยชน์เป็นคติในปัจจุบันๆ ที่พูด นั้นมันงอแงร้องนังนะ กูหันหอมกระเทียมยังไม่เสร็จ มึงรอเสียก่อนซี เอาละที่นี้ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz